

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 14920

гр. София, 30.04.2025 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
закрито заседание на 30.04.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Светлана Димитрова

ЧЛЕНОВЕ: Радина Карамфилова
Николай Димитров

като разглежда дело номер **9323** по описа за **2024** година докладвано от съдия
Радина Карамфилова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 248 от Гражданския процесуален кодекс (ГПК), във вр.
с чл. 144 от АПК, вр. с 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).
Образувано е във връзка с молба за изменение в частта за разноските на Решение № 2411 от
22.01.2025 г., постановено от Административен съд София-град, XXII касационен състав и за
допълване на последното, в частта му относно претендираните от него разноски за въззивната
инстанция, депозирана от Д. И. Т., с ЕГН: [ЕГН], от [населено място], представляван от адв. П. Л.,
с адрес: [населено място], [улица], ет. 1, ап. 1.

С Решение № 2411 от 22.01.2025 г., постановено от Административен съд София-град, XXII
касационен състав по адм. дело № 9323/2024 г., е отменено Решение № 1721 от 09.04.2024 г.,
постановено по н.а.х.д. № 9974 от 2023 г. на Софийски районен съд (СРС), НО, 130-ти с-в и
вместо това е отменено Наказателно постановление (НП) № 23-4332-009693 от 01.06.2023 г.,
издадено от началник-група отдел "Пътна полиция" - СДВР, в частта му, с което на Д. Т., на
основание чл. 183, ал. 1, т. 1, пр. 2 от ЗДвП - глоба в размер на 10 лева. В останалата част,
потвърждаваща НП, решението на СРС е влязло в сила. С решението не е уважена претенцията на
Т. за присъждане на разноски в полза на адв. Л. за предоставени адвокатски услуги на основание
чл. 38, ал. 1, т. 2 от Закон за адвокатурата.

В молбата за изменение на решението, в частта за разноските се сочи, че така възприетото от
административния съд противоречи на възприетото в практиката на Върховния административен
съд. Моли да бъдат присъдени разноски за адвокатско възнаграждение в полза на Д. Т. и
адвокатски хонорар в полза на адв. П. Л..

Съгласно представен списък на разноските по чл. 80 от ГПК, жалбоподателят претендира
разноски на основание чл. 38, ал. 1, т. 2 от ЗА за процесуално представителство пред
касационната инстанция, както и разноски за платено адвокатско възнаграждение съгласно
договор за правна помощ от 07.07.2023 г. за процесуално представителство пред първата съдебна
инстанция – СРС.

Административен съд София-град, Х. касационен състав, след като се запозна с представените доказателства и взе предвид становищата на страните, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

По допустимостта на жалбата:

На първо място, следва да се провери допустимостта на така предявената молба за изменение на решението в частта за разноските. Същата е подадена от лице, което е адресат на съдебния акт като страна в първоинстанционното производство, в срока по чл. 248, ал. 1, предложение второ от Гражданския процесуален кодекс (ГПК), вр. с чл. 144 от АПК и при наличието на списък на разноските от поискалата изменението страна, което е задължителна положителна процесуална предпоставка за допустимост на това производство съгласно Тълкувателно решение № 6 от 06.11.2013 г. по тълк. дело № 6 от 2012 г. на ОСГТК на ВКС. Поради това молбата е процесуално допустима.

По основателността на жалбата:

Разгледана по същество молбата е частично основателна.

В рамките на настоящото производство настоящият касационен състав на съда, не намира основание за изменение на решението в частта му за разноските, като препраща към мотивите, изложени в съдебното решение. Както е посочено и в мотивите на самото решение за присъждане на разноски на основание чл. 38, ал. 1, т. 2 от ЗА за процесуално представителство пред касационната инстанция по делото не са представени никакви доказателства, от които да се установява основанието за предоставяне на безплатна правна защита, а именно материалното затруднение на представляваното лице - касатор в настоящото производство. За уважаване на същата не е достатъчно да бъде представен договор с адвоката, в който да е посочено това правно основание, доколкото приложението на правната норма е поставено в зависимост от развили се в действителността факти, за което в случая не се представят доказателства. Поради това, в тази част молбата за изменение на решението на касационната инстанция, в частта за разноските е неоснователна и следва да бъде отхвърлена.

По отношение на искането за допълване на решението с дължимите се на касатора, с оглед изхода на делото, разноски в размер на 600 лева за процесуално представителство по делото пред СРС, съдебния състав на съда намира следното:

Установява се, че при разглеждането на делото пред въззивния съд от страна на жалбоподателя е представен договор за правна защита и съдействие от 07.07.2023 г., сключен между Д. Т. и адв. А., съгласно който при подписването му от страните е платено от клиента в брой възнаграждение в размер на 600 лв. Съдържанието на посочения договор има всички съществени реквизити, за да бъде направен извод, че във връзка с Наказателно постановление (НП) № 23-4332-009693 от 01.06.2023 г., издадено от началник група Отдел „Пътна полиция“ – СДВР, което е отменено като незаконосъобразно в частта относно наложена глоба в размер на 10 лв., е оказана правна услуга на Д. Т., за което същият е извършил разход в размер на 600 лв. Договорът в настоящия случай служи и като разписка за заплатената сума, както е посочено в текста му. Предвид изложеното е доказано извършването на претендираните разноски във връзка с производството по съдебно обжалване на НП. На жалбоподателя следва да се присъди сума, пропорционална на уважената част от материалния интерес на делото, който е 2010 лв., а именно в частта до 10 лв. С оглед на това и предвид чл. 18, ал. 2, във вр. с чл. 7, ал. 2 от Наредба за възнагражденията за адвокатска работа (загл. изм. ДВ бр. 14 от 2025 г.), минималното възнаграждение за дела, във връзка с наложена санкция до 1000 лв., е 400 лв. Доколкото е направено възражение за прекомерност на претендираното възнаграждение от ответника и предвид приетото с Решение от 25.01.2024 г. на СЕС по дело С-438/22, настоящата инстанция намира, че следва да намали възнаграждението, което се дължи на жалбоподателя до размер от 50 лв., тъй като наложената санкция, която е

обжалвана, е многократно (100 пъти по-ниска) от визираната в наредбата, както и поради ниската правна и фактическа сложност на делото в тази част.

Така мотивиран и на основание чл. 248, ал. 1, във вр. с чл. 144 АПК, Административен съд София - град, XXII касационен състав,

ОПРЕДЕЛИ:

ДОПЪЛВА Решение № 2411 от 22.01.2025 г., постановено от Административен съд София-град, XXII касационен състав по адм. дело № 9323/2024 г., в частта за разноските, като постановява следното:

ОСЪЖДА Столична дирекция на вътрешните работи да заплати на Д. И. Т., с ЕГН: [ЕГН], от [населено място], сумата от 50,00 (петдесет) лева за разноси за процесуално представителство по н.а.х.д. № 9974 от 2023 г. на Софийски районен съд, НО, 130-ти с-в.

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на Д. И. Т., с ЕГН: [ЕГН], от [населено място] в останалата му част.

Определението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.